

ชื่อเรื่อง-การค้นคว้าแบบอิสระ ผลของโปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และสุขภาพจิตของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ชื่อผู้เขียน นางสาว เอื้อจิต จิตติคุณิการ

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์พรพิมล วรวิฑูรฑพงษ์ ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มุกดาชาติบัญชาชัย กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์มาศ ตาปัญญา กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และสุขภาพจิตของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ในเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่เข้ามารับความช่วยเหลือจากสถานสงเคราะห์ 2 แห่ง คือ บ้านเด็กเวียงพิงค์ และบ้านพิงใจ อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ เลือกเข้ากลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจงจำนวนทั้งสิ้น 12 คน เพื่อแบ่งเข้ากลุ่มทดลอง 6 คน และกลุ่มควบคุม 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย โปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจการเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ แบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith (ฉบับนักเรียน) และแบบวัดสุขภาพจิต SCL-90 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนและระยะหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจการเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบวิลคอกซันแบบอันดับที่มีเครื่องหมาย (Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) และการทดสอบของแมน-วิทนี (Mann-Whitney U Test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจรายบุคคลมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจรายบุคคลมีคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าเด็กที่ไม่ได้เข้าร่วม โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศภายหลังเข้าร่วม โปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจรายบุคคลมีสุขภาพจิตในกลุ่มอาการ การย่ำคิดย่ำทำ ความซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความกลัวโดยไม่มีเหตุผล ความหวาดระแวง และ โรควิตติ ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่เข้าร่วม โปรแกรมการช่วยเหลือทางจิตใจมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนสุขภาพจิตในด้านบวกหลังการทดลองแตกต่างจากเด็กที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai decorative element, possibly a crown or a ceremonial object. The elephant is surrounded by a circular border containing the text 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964'. On either side of the elephant, there are stylized floral or sunburst-like symbols. The entire logo is rendered in a light gray color.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title The Effects of Psychological Intervention Program on Self-Esteem and Mental Health of Sexually Abused Children

Author Ms. Euajit Jittiwuttikarn

Master of Science Counseling Psychology

Examining Committee	Assoc. Prof. Pornpimol Worawutbuddhapon	Chairman
	Asst. Prof. Mookda Chartbunchachai	Member
	Asst. Pimmas Tapanya	Member

Abstract

The purpose of this experimental research was to study the effects of the Psychological Intervention Program on the self-esteem and the mental health of sexually abused children. The population was sexually abused children in 2 welfare homes: Wieng Ping Home and Pingjai Home, Chiangmai. The sample of 12 children was processed by the purposive randomized method. The sample was composed of 6 children in the experimental group, and 6 children in the control group.

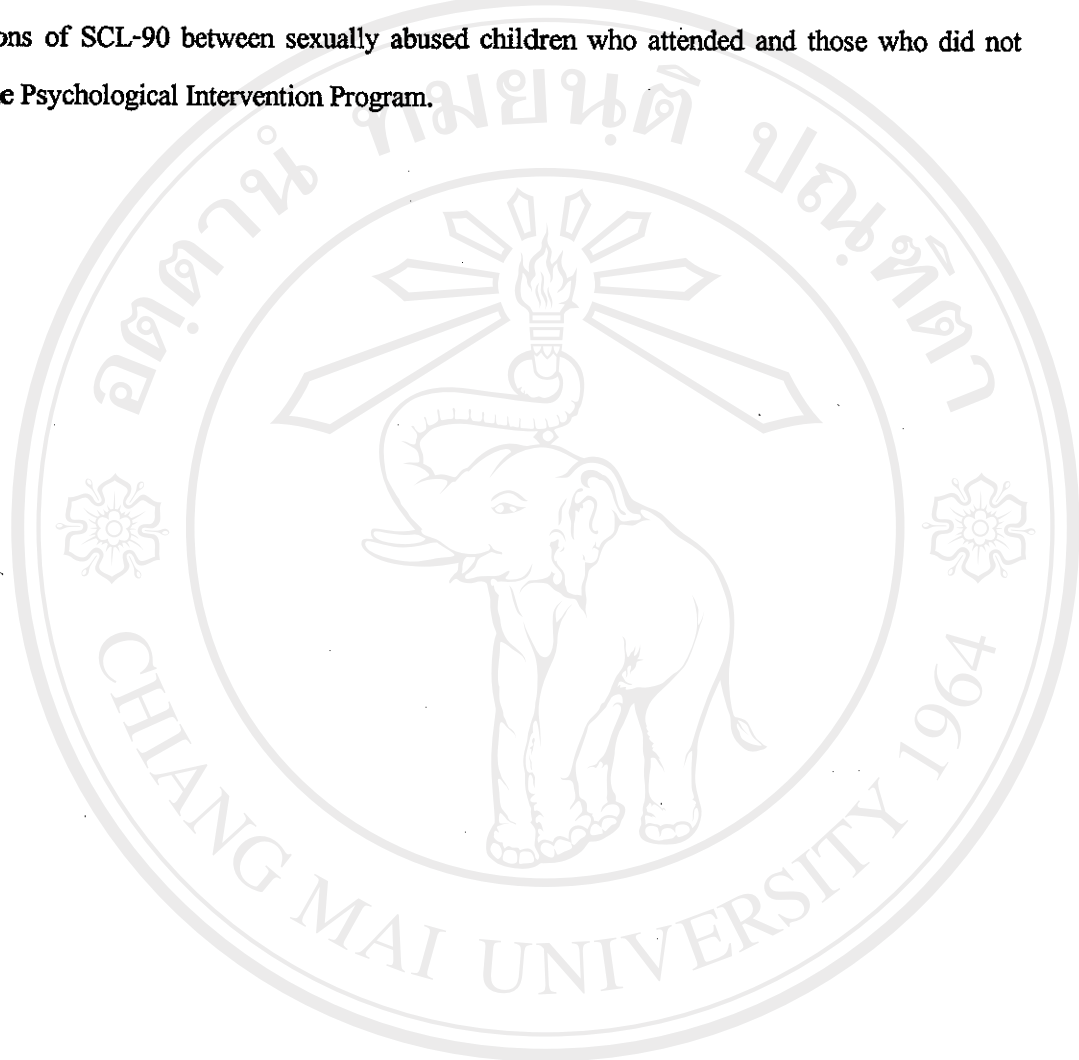
The research instruments were Psychological Intervention Program, the Coopersmith Self-Esteem Inventory (School Form), and the Symptom Distress Checklist-90. Data was collected before and after the experiment, and analyzed by Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test and Mann-Whitney U Test.

The findings were as follows:

1. After the Psychological Intervention Program, there was a statistically significant increase in the self-esteem score among sexually abused children attending the program. ($P < .05$)
2. Sexually abused children attending the Psychological Intervention Program scored statistically significantly higher on self-esteem compared to the control group. ($P < .05$)
3. After the Psychological Intervention Program, there were statistically significantly positive changes of scores in Obsessive-Compulsive Dimension, Depressive Dimension, Anxiety

Dimension, Phobic Anxiety Dimension, Paranoid Ideation Dimension, and Psychoticism Dimension among sexually abused children attending the program. ($P < .05$)

4. There was no statistically significant difference in the changes of scores on the dimensions of SCL-90 between sexually abused children who attended and those who did not attend the Psychological Intervention Program.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved